

Technologie Sieciowe

Sprawozdanie do listy 3

Szymon Wojtaszek 236592

May 2018

Zadanie 1

Wymagania

Napisz program ramkujący zgodnie z zasadą "rozpychania bitów" (podaną na wykładzie), oraz weryfikujący poprawność ramki metodą CRC . Program ma odczytywać pewien źródłowy plik tekstowy 'Z' zawierający dowolny ciąg złożony ze znaków '0' i '1' (symulujący strumień bitów) i zapisywać ramkami odpowiednio sformatowany ciąg do innego pliku tekstowego 'W'. Program powinien obliczać i wstawiać do ramki pola kontrolne CRC - formatowane za pomocą ciągów złożonych ze znaków '0' i '1'. Napisz program, realizujący procedure odwrotną, tzn. który odczytuje plik.

Realizacja

Za główną funkcjonalność programu odpowiada klasa **PackageConverter**, której interface wygląda następująco:

```
1 public:
2     PackageConverter(const string & crc_v) : crc_value(crc_v){}
3     const string isolate(const string & package_str) const;
4     const string package(const string & str) const;
```

Konstruktor pobiera wartosc string, ktora staje sie wielomianem CRC, dla algorytmu o tej samej nazwie

Funkcja `string package(const string &str)` pobiera wiadomość, a następnie koduje ją w nowo utworzonym pakiecie. Używa ona dwóch specjalnych znaków ASCII **SOH** (ang. Start Of Header) oraz **EOT** (ang. End Of Transmission), które umieszcza na początku oraz na końcu pakietu. W celu eliminacji błędów spowodowanych wystąpieniem w wiadomości ciągów bitów odpowiadających zarezerwowanym znakom funkcja korzysta z techniki "nazdzwiania bitów" polegającej na szukaniu w wiadomości zarezerwowanych znaków i podstawieniu w ich miejsce specjalnej sekwencji zastępczej. Do tego celu został wyróżniony specjalny znak **ESC**, służący do wskazania, że następną wartość trzeba zamienić na znak specjalny. Program używa następujących podstawień:

Znak specjalny	Znak zastępczy
SOH	A
EOT	B
ESC	C

Tabela 1: Tablica odwzorowania znaków

Niemniej jednak w celu lepszej czytelności programu wartości te zostały ukryte pod stałymi symbolicznymi np. **INSTEAD_OF_SOH**. Na końcu funkcji obliczamy wartość crc i dodając ją do ramki. Kod całej funkcji wygląda następująco:

```

1  const std::string PackageConverter::package(const std::string
   ↪ &str) const {
2      const int ASCII_CHAR_SIZE = 8;
3
4      string frame;
5      string temp;
6      frame+=SOH;
7      int i = 0;
8      while(i < str.size()){
9          temp = str.substr(i, ASCII_CHAR_SIZE);
10         if(temp == SOH){
11             frame += ESC;
```

```

12         frame += INSTEAD_OF_SOH;
13         i += ASCII_CHAR_SIZE;
14     } else if(temp == EOT){
15         frame += ESC;
16         frame += INSTEAD_OF_EOT;
17         i += ASCII_CHAR_SIZE;
18     } else if(temp == ESC){
19         frame += ESC;
20         frame += INSTEAD_OF_ESC;
21         i += ASCII_CHAR_SIZE;
22     } else {
23         frame += str.at(i);
24         i++;
25     }
26
27 }
28 frame += EOT;
29 frame += crc(str);
30
31 return frame;
32 }

```

Funkcja `string isolate(const string &packaged_str)` działa w sposób analogiczny. Najpierw szuka w otrzymanej wiadomości znaku początku ramki, a następnie do czasu wystąpienia **EOT** idąc po wiadomości szuka znaków **ESC**, a po natrafieniu zamienia sekwencje zastępczą na odpowiadający jej ciąg bitów. Funkcja przechwytuje dwa rodzaje błędów:

- **Zły format ramki**, jeśli w ramce do przetworzenia brakuje znaku **SOH** lub **EOT**.
- **Błędny klucz crc**, w przypadku braku zgodności klucza crc odczytanego z ramki z obliczonym z wyodrębnionej wiadomości.

Cały kod funkcji `string isolate(const string &packaged_str)` wygląda następująco

```

1  const std::string PackageConverter::isolate(const std::string
    ↪ &packaged_str) const {
2      const int ASCII_CHAR_SIZE = 8;

```

```

3     string str;
4     string temp;
5     int i = 0;
6     while(packaged_str.substr(i, SOH.size()) != SOH && i <
    ↪ packaged_str.size()){
7         i++;
8     }
9     i += ASCII_CHAR_SIZE;

10
11    while(packaged_str.substr(i, EOT.size()) != EOT && i <
    ↪ packaged_str.size()){
12        if(packaged_str.substr(i, ESC.size()) == ESC){
13            i += ASCII_CHAR_SIZE;
14            temp = packaged_str.substr(i, ASCII_CHAR_SIZE);
15            if(temp == INSTEAD_OF_SOH){
16                str += SOH;
17                i += ASCII_CHAR_SIZE;
18            } else if(temp == INSTEAD_OF_EOT){
19                str += EOT;
20                i += ASCII_CHAR_SIZE;
21            } else if(temp == INSTEAD_OF_ESC){
22                str += ESC;
23                i += ASCII_CHAR_SIZE;
24            } else {
25                std::cerr << "Znalezione ESC, ale nie
    ↪ znalezione zakodowanego znaku za nia, to
    ↪ nie powinno sie wydarzyc" << std::endl;
26            }
27        } else{
28            str += packaged_str.at(i);
29            i++;
30        }
31    }
32    i += ASCII_CHAR_SIZE;

33
34    if (i >= packaged_str.size()){
35        std::cerr << "Zly format ramki" << std::endl;
36        return "";

```

```

37     }
38     if(packaged_str.substr(i, crc_value.size() - 1) !=
    ↪   crc(str)){
39         std::cerr << packaged_str << std::endl;
40         std::cerr << str << std::endl;
41         std::cerr << i << std::endl;
42         std::cerr << packaged_str.substr(i, 10000) <<
    ↪   std::endl;
43         std::cerr << "Bledny klucz crc!" << std::endl;
44         return "";
45     }
46
47     return str;
48 }

```

W obu funkcjach jest wykorzystywana prywatna funkcja **string crc(const string & str)** (ang. cyclic redundancy check) obliczająca sumę kontrolną pozwalającą wykryć ewentualne błędy w transmisji pakietu. Cykliczny kod nadmiarowy definiuje się jako resztę z dzielenia liczby reprezentującą wiadomość przez określony dzielnik CRC, określany przy tworzeniu obiektu konwentera. Kod funkcji wygląda następująco:

```

1  const std::string PackageConverter::crc(const std::string &
    ↪   str) const {
2      string code = str;
3      for(int i = 0; i < crc_value.size() - 1; i++)
4          code += "0";
5
6      for(int i = 0; i < str.size(); i++){
7          if(code.at(i) == '0')
8              continue;
9          for(int j = 0; j < crc_value.size(); j++){
10             if(code.at(i + j) == crc_value.at(j))
11                 code.at(i + j) = '0';
12             else
13                 code.at(i + j) = '1';
14         }
15     }
16

```

```

17     return code.substr(code.size() - (crc_value.size() - 1),
    ↪     crc_value.size() - 1);
18 }

```

Wnioski z zadania pierwszego

Tworzenie symulacji pozwoliło na doświadczalne zapoznanie się z procesem formowania ramki, zapoznaniem się z jej najważniejszymi elementami, zrozumienie techniki nadziewania bitami, oraz oswojenie się z algorytmem obliczającym sumy kontrolne.

Zadanie 2

Wymagania

Napisz program (grupe programów) do symulowania ethernetowej metody dostępu do medium transmisyjnego (CSMA/CD). Wspólne łącze realizowane jest za pomocą tablicy: propagacja sygnału symulowana jest za pomocą propagacji wartości do sąsiednich komórek. Zrealizuj ćwiczenie tak, aby symulacje można było w łatwy sposób testować i aby otrzymane wyniki były łatwe w interpretacji.

Realizacja

Główny trzon programu opiera się na klasie **Host** z prostym interfejsem publicznym:

```

public:
    Host(string name_v, Cable & cable_v, int port_v);
    void propagate(const string & message);

```

Każdemu egzemplarzowi klasy **Host** nadajemy przy tworzeniu imię, referencje do obiektu **Cable**, oraz numer portu (miejsce w kablu), gdzie chcemy nasz klos podpiąć. Klasa **Cable** to jest prosty kontener zawierający tablicę znaków oraz funkcję: **void lock()** i **void unlock()** pozwalające wyeliminować błędy wielowątkowości programu.

Funkcja **void propagate(const string & message)** wysyła wiadomość do kanału komunikacyjnego zgodnie z algorytmem **CSMA/CD** (ang. Carrier Sense Multiple Access with Collision Detection). Po otrzymaniu polecenia

nadawania wiadomości funkcja cyklicznie sprawdza dostępność kanału. Kiedy w końcu kanał jest wolny zaczyna ona nadawać wiadomość sprawdzając przed początkiem każdej iteracji, czy w kanale nie doszło do kolizji. W takim przypadku funkcja przestaje nadawać i czeka losowy czas z przedziału (0, wait_time), a po nim ponownie próbuje nadać wiadomość. Zrandomizowany czas oczekiwania ma na celu wyeliminować przypadek, w którym dwa hosty po napotkaniu kolizji czekają dokładnie ten sam przedział czasu po czym znów dochodzi do kolizji.

W przypadku bardziej obciążonej sieci, aby zminimalizować zastój spowodowany częstymi kolizjami algorytm CSMA/CD wykorzystuje strategię **Binary Exponential Backoff** polegającą na podwojeniu czasu oczekiwania po każdym napotkaniu na kolizję co szybko pozwala zwiększyć przedział czasu tak, aby mogło dojść do wymiany informacji.

Kod funkcji jest następujący:

```
void Host::propagate(const string & message) {
    std::random_device random_device;
    std::default_random_engine
        ↪ random_engine(random_device());
    int wait_time = START_WAIT_GAP;
    bool jammed = true;

    while (jammed) {
        if(cable[port] == '0') {
            int distance_from_port = 0;
            while ((port - int(message.size()) +
                ↪ distance_from_port < cable.size()) ||
                (port + int(message.size()) -
                ↪ distance_from_port >= 0)) {

                cable.lock();

                //Wykrywamy kolizje
                bool b_left = port - distance_from_port >=
                    ↪ 0 ? cable[port - distance_from_port] !=
                    ↪ '0': false;
```

```

bool b_right = port + distance_from_port <
↳ cable.size() ? cable[port +
↳ distance_from_port] != '0' : false;
if(b_left || b_right){
    if(b_left){
        for(int i = port -
↳ distance_from_port + 2; i <
↳ std::min(port +
↳ distance_from_port - 1,
↳ cable.size()); i++)
            cable[i] = '0';
        cable[port - distance_from_port] =
↳ '0';
    }
    if(b_right) {
        for (int i = std::max(port -
↳ distance_from_port + 1, 0); i <
↳ port + distance_from_port - 1;
↳ i++)
            cable[i] = '0';
        cable[port + distance_from_port] =
↳ '0';
    }

    std::cout << "Host: " << host_name << "
↳ wykryl kolizje\n";
    cable.unlock();
    std::uniform_int_distribution<int>
↳ uniform_dist(1, wait_time);

    ↳ std::this_thread::sleep_for(std::chrono::milliseconds
wait_time *= 2;
    jammed = true;

    break;
}

```

//Przesuwamy wiadomosc o jeden element


```

for (int letter_of_message = 0;
    ↪ letter_of_message < message.size();
    ↪ letter_of_message++) {
    int letter_distance_from_port =
        ↪ distance_from_port -
        ↪ letter_of_message;
    if (letter_distance_from_port == 0)
        cable[port] =
            ↪ message.at(letter_of_message);

    if (letter_distance_from_port == 1) {
        if (port - 1 >= 0 && port + 1 <
            ↪ cable.size()) {
            cable[port - 1] = cable[port +
                ↪ 1] = cable[port];
            cable[port] = '0';
        } else if (port - 1 >= 0)
            shift_left(port - 1);
        else if (port + 1 < cable.size())
            shift_right(port + 1);
    }

    if (letter_distance_from_port > 1) {
        if (port +
            ↪ letter_distance_from_port <
            ↪ cable.size())

            ↪ shift_right(letter_distance_from_port
            ↪ + port);
        if (port +
            ↪ letter_distance_from_port ==
            ↪ cable.size())
            cable[cable.size() - 1] = '0';

        if (port -
            ↪ letter_distance_from_port >= 0)
            shift_left(port -
                ↪ letter_distance_from_port);
    }
}

```

```

        if (port -
            ↪ letter_distance_from_port ==
            ↪ -1)
            cable[0] = '0';
    }

    }
    cable.print();
    cable.unlock();

    ↪ std::this_thread::sleep_for(std::chrono::milliseconds(2));

    distance_from_port++;
    jammed = false;
    }
} else {

    ↪ std::this_thread::sleep_for(std::chrono::milliseconds(INTERFRA
    }
    cable.print();
}
}

```

W celu testowania przedstawionej klasy tworzymy obiekt medium oraz trzy hosty z określonymi portami, a następnie każdemu hostowi każemy nadać wiadomość w osobnym wątku:

```

const int CABLE_SIZE = 62;

int main(){

    Cable cable(CABLE_SIZE);
    Host host1("host1", cable, 0);
    Host host2("host2", cable, CABLE_SIZE / 2);
    Host host3("host3", cable, CABLE_SIZE - 1);

    std::thread thread1(&Host::propagate, &host1, " AA ");

```

Otrzymujemy następujące wyniki:

11

[illegible]

13

15

16

17

18

Wnioski

Dzięki wykonanej symulacji zaobserwowaliśmy proces rozchodzenia się wiadomości nadawanych przez różne urządzenia sieciowe przez jedno medium. Zbadaliśmy działanie algorytmu CSMA/CD i pokazaliśmy, że dzięki podwajaniu czasu oczekiwania pozwala on przy niewielkiej ilości prób uniknąć dalszych kolizji.